

Грѣй ми, грѣй отъ свода
Малка и самичка,
Азъ при тебъ ще дода
Като плаха птичка.

Ний ще свѣтимъ двама —
Грѣй ми на небето,
Азъ пѣкъ тукъ на мама
Грѣя въ сърцето.

И. СТУБЕЛЪ.

Иуда.

ПО ВАГНЕРА

Тогава еврейската земя се управляваше отъ Пилата. Войниците по заповедъ на еврейскитъ свещеници свързаха още по здраво Исуса и го подкараха къмъ двореца на Пилатъ.

Ученицитъ Христови и всички негови привърженици се изплашиха и гледаха отдалечъ любимия си учителъ. Тѣ плачеха и се молѣха за него, но никой не смѣеше да излѣзе и го защити.

Иуда предателятъ сжшо вървѣше отдалеко следъ Христа. Съвестъта му страшно го мъчеше, че е предалъ своя учителъ. А кога се научи, какъ сж били Исуса, какъ се подигравали съ него и че сега ще го осждятъ на смъртъ, той се спре. После се върна и отиде въ храма, гдето се бѣха събрали първенци и свещеници. Иуда имъ хвърли паритѣ, които бѣ взелъ да имъ предаде Исуса и каза: — Азъ съгрѣшихъ, че предадохъ невинна кръвъ. Вземете си паритѣ!

— Що ни е грижа насъ? отвърнаха първенцитѣ. Това си е твоя работа.

Иуда нищо не каза. Излѣзе изъ храма и отиде на единъ много високъ стрѣменъ брѣгъ. На самия край на брѣга стърчеше клоната върба. Иуда претметна вжже презъ единъ клонъ и се обеси на него. Трупътъ му се залюлѣ надъ стрѣмнината. Клонътъ не можа да изнесе тежината и се строши. Тѣлото на предателятъ полетѣ изъ голѣмата пропастъ и се разби долу върху остритѣ камъни на пихтия. Но неговата смъртъ не изми страшния му позоръ. Иуда предатель ще бжде вечно проклинанъ отъ хората.

Преразказалъ ХР. СПАСОВСКИ.